

KROMANN
REUMERT

ADVOKATFIRMA

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø
TEL +45 70 12 12 11
FAX +45 70 12 13 11
DIR +45 38 77 44 6166
AO@KROMANNREUMERT.COM
WWW.KROMANNREUMERT.COM

18. november 2008

8105 MNO/mno

Dok. nr.: 1684784-3

L 23 - ÆNDRING AF AKTIEAVANCEBESKATNINGSLovens § 19

Vi skal hermed anmode Skatteudvalget om at forelægge følgende spørgsmål for skatteministeren vedrørende lovforslag nr. 23 af 8. oktober 2008.

I forslaget § 2, nr. 1, foreslås en tilføjelse til definitionen af begrebet "investeringsselskab" i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, således at bestemmelsen vil have følgende ordlyd (tilføjjelsen er understreget):

- "1) *Et investeringsinstitut i henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF, jf. bilag 1, eller et investeringsinstitut, som ville være omfattet af dette direktiv, såfremt instituttet havde været hjemmehørende i en EU-medlemsstat.*
- 2) *Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Med tilbagekøb sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver over for selskabet, at enten den pågældende eller en anden fysisk eller juridisk person på forlangende vil købe enhver andel til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Den indre værdi opgøres uden hensyntagen til goodwill, knowhow og lignende immaterielle aktiver. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selv om kravet kun imødekommes inden for en vis frist."*

I bemærkningerne til lovforslaget anføres følgende vedrørende den foreslåede tilføjelse:

"Efter indførelsen af dette regelsæt ved lov nr. 407 af 1. juni 2005 har det vist sig, at nogle investeringsinstitutter i lande og områder med meget lav beskatning uden for EU ikke opfylder betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 19 for at være et investeringsselskab, selv om deres eneste formål er at foretage kollektiv investering i værdipapirer af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og de derfor ville være omfattet af EUs direktiv 85/66/EØF, hvis de havde

været hjemmehørende i en EU-medlemsstat. Det skyldes, at institutterne ikke opfylder betingelsen i nr. 2 i § 19, stk. 2, om pligt til tilbagekøb af andele til en kursværdi, der ikke er mindre end andelenes indre værdi i væsentlig grad.

De pågældende investeringsinstitutter henvender sig til offentligheden og tilbyder kollektiv investering i værdipapirer, men er ikke hjemmehørende i EU og derfor heller ikke omfattet af EUs regler for sådanne institutter, herunder pligten til på en investors forlangende at tilbagekøbe eller indløse sine andele. Det medfører skattemæssige fordele for danske investorer i disse institutter. [vores understregninger]"

I henhold til bemærkningerne synes den foreslåede tilføjelse til aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2 således at skulle ramme "investeringsinstitutter" beliggende udenfor EU, hvor investorerne ikke har ret til at forlange sig indløst.

Hvis dette er hensigten med den foreslåede tilføjelse, er der efter vores opfattelse tale om en misforståelse.

I UCITS direktivets artikel 1, stk. 2, defineres et investeringsinstitut som et foretagende:

- "- der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer og/eller i andre i artikel 19, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og*
- hvis andele på forlangende af ihændehaverne, skal tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte for midler af disse institutters formue. Det forhold, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger med henblik på, at kursværdien for dets andele ikke afviger væsentligt fra nettoværdien, ligestilles med sådanne tilbagekøb eller indløsninger."*

Det følger således af definitionen i UCITS direktivets artikel 1, stk. 2, at et selskab m.v. alene kan have status som et investeringsinstitut i direktivets forstand, hvis investorerne har ret til at kræve sig indløst. Hvis en sådan ret ikke er til stede, er der i henhold til direktivet ikke tale om et investeringsinstitut. Et selskab m.v., hvor investorerne ikke har ret til indløsning, vil derfor ikke kunne være omfattet af UCITS direktivet.

De ovenfor citerede bemærkninger synes at forudsætte, at et selskab m.v., som investerer i værdipapirer og henvender sig til offentligheden, i henhold til UCITS direktivet altid har pligt til at tilbyde investorerne indløsning. Dette er ifølge vores opfattelse ikke tilfældet.

De ovenfor citerede bemærkninger kan alternativt læses således, at tanken med tilføjelsen er at ramme "investeringsinstitutter" beliggende udenfor EU, hvor investorerne har ret til indløsning, men hvor den indløsning skal ske til en værdi, der væsentligt afviger fra indre værdi.

Skatteministeren anmodes på baggrund af ovenstående om at uddybe:

- 1) hvorvidt det er hensigten, at den foreslåede tilføjelse skal finde kunne anvendelse på selskaber m.v., hvor investorerne ikke har ret til indløsning.

I bekræftende fald anmodes Skatteministeren endvidere om at uddybe:

- 2) hvorvidt et selskab m.v. efter ministerens opfattelse vil kunne være omfattet af UCITS direktivet, selvom investorerne i selskabet m.v. ikke har ret til at kræve sig indløst, jf. direktivets artikel 1, stk. 2, og
- 3) hvilket grundlag denne opfattelse er baseret på.

Uafhængigt af ovenstående anmodes Skatteministeren om at oplyse:

- 4) hvorvidt et selskab, der efter dansk skatteret normalt anses for transparent (eksempelvis et kommanditselskab) vil være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, hvis selskabet er omfattet af UCITS direktivet?

--- o0o ---

Vi står i givet fald til rådighed for en uddybning af vores henvendelse.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Arne Møllin Ottosen

Michael Nørremark